

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir
Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mielieji,

Gegužė – žiedų ir darbų metas. Žiedai – mūsų mamoms ir Dievo Motinai Marijai, darbai – daržuose, soduose, kapeliuose. Visur pavasarį reikia mūsų rankų ir prisilietimo, kad būtų gražiau, kad būtų jaukiau, kad būtų gaiviau. Gražiais žiedais ir darbais pražydo ir pasipuošė mūsų parapijos Krekenavoje, Upytėje ir Vadaktėliuose.

Krekenavos bazilikoje – daug svarbių ir ilgai lauktų pokyčių. Dviejų drąsių vyrų iš Baisiogalos ir Kęstučio Lapiiausko dėka vėl galime eiti į baziliką pro šonines duris iš miestelio pusės. Jie prieš Velykas sugebėjo kiek įmanoma sutvirtinti byrančias plytas ir patikrinti, kad jos daugiau nebyrėtų.

Pačioje bazilikoje, suderinus su vyskupija, pradėta ruošti presbiterijos rekonstrukcijos darbus. Tai, ką šiandien matome, yra tik projektinis pavyzdys, kaip ir kur viskas turėtų būti. Ypatingai svarbu, kad būtų išsaugotas bazilikos maldos erdvės meninis ir liturginis vientisumas, o kad to pasiektume, dar laukia nemažai darbų. Man, kaip klebonui, labai džiugu, kad tie darbai jau pajudėjo, ir viliuosi, kad nesustos, kol mūsų bazilikoje viskas atras sau skirtąją erdvę ir vietą.

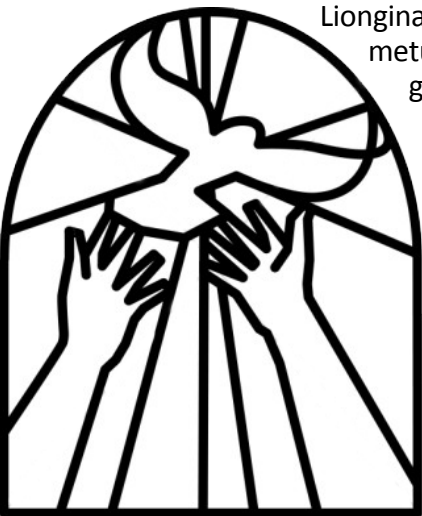
Koks didelis darbas atliktas naujosios pastoracinės tarybos, kuri, visų parapijai neabejingų žmonių dėka, jau turi suformuluotą parapijos misiją. Juk neturint misijos, ar galima žinoti, ką turi ar neturi daryti, nuo ko pradėti ir kur link judėti? Be to, misija padeda susivokti, kas ir kam mes esame, kaip tikėjimo ir parapijos bendruomenė, ir kokia svarbiausia mums patikėta užduotis. Ekonominė taryba, susipažinusi su parapijos fizine ir finansine situacija, pasiūlė organizuoti paramos akciją parapijos namų skolos padengimui. Nelikime jai abejingi, kiekvieno iš mūsų, kad ir menkiausia, auka yra labai svarbi, kad galėtume tinkamai naudotis ir džiaugtis mūsų parapijos namais ir juose teikiamais patarnavimais.

Krekenavos parapijoje laukiame ir ruošiamės švęsti šv. Antano Paduviečio atlydus. Tegul tai bus tikra parapijos ir jos žmonių šventė, juk ne kiekviena parapija gali pasidžiaugti, kad turi ne tik Stebuklingąjį Dievo Motinos – Malonių Versmės paveikslą, bet ir stebuklingą šv. Antano Paduviečio paveikslą, prie kurio meldamiesi tikintieji patiria gausių šio šventojo užtarimų teikiamų Dievo malonių. Atlydus švęsime birželio 14 d. 12 val. šv. Mišiomis ir katecheze, kurią praves brolis pranciškonas Paulius Vaineikis OFM. Po pamaldų bazilikos aikštėje laukia graži šeimyniška šventė ir įvairios pramogos dideliems ir mažiems. Birželio 13 d., šeštadienį, 18 val. šv. Mišiose, kurias aukos vyskupas Jonas Kauneckas, mūsų parapijos jaunuoliai, kurie visus metus intensyviai ir atsakingai ruošėsi, priims Sutvirtinimo sakramentą. O kur dar mūsų mažieji, kurie birželio 6 d., taip pat šeštadienį, 18 val. šv. Mišiose pirmą kartą priims Jėzų Šventojoje Komunijoje.

Nemažesnės išskilmės ir atlydų šiais metais sulaukėme Vadaktėlių parapijoje. Šv. Jono Nepomuko atlyduose gegužės 17 d. 14 val. šv. Mišias aukos, parapiją vizituos ir Sutvirtinimo sakramentą teiks Panevėžio vyskupas Lionginas Virbalas. Kaip gražiai Vadaktėlių vaikai ir jaunimas visus

metus ruošiasi tai dienai. O ir parapijiečiai, kurių nors ne-gausiai gyvena aplinkui, rūpinasi savo bažnyčia ir visai kaip padeda, kad joje ir aplinkui ją būtų jauku, gražu, saugu ir tvarkinga.

Žiūriu į tai, kas vyksta visose trijose mūsų parapijoje, ir neatsistebiu – pražydo! Mūsų parapijų bendruomenės Krekenavoje, Upytėje ir Vadaktėliuose – pražydo, nauju gyvenimu ir nauja jėga, kuri teka į mus iš Prisikėlusio Viešpaties Jėzaus ir Jo dovanojamos Šventosios Dvasios. Mielieji, žydėkime tikėjimu ir savo darbuose būkime pripildyti tos Dvasios, kurią Dievas taip dosniai mums, savo mylimiems vaikams ir kūriniams, teikia.

O stebuklingoji Krekenavos Dievo Motina – Malonių Versme, mūsų maldos ir giesmės tegul randa atgarsį Tavo ir Tavo Sūnaus širdyse.

*Maldoje ir darbuose kartu su Jumis,
kun. Gediminas Jančiauskas
klebonas-aktorius*

Ištrauka iš *Michael White* ir *Tom Corcoran* knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraščio numeriuose (nuo 2014 m. gegužės mėn. Nr. 29)

Trečias žingsnis. Sukurkite paprastą ir konkrečią pakvietimo strategiją

Evangelizacija, kaip jau pastebėjome, turi dvejopą kryptį: vidinę (skirtą žmonėms bažnyčios suoluose) ir išorinę (skirtą žmonėms, kurių suoluose dar nėra). Pirmą kryptį dažniausiai užgožia antrąją. Štai kodėl mes pirmąją, vidinę, vadiname „mokinyste“, o „evangelizaciją“ paliekame antrajai krypti. Dar daugiau, esame įsitikinę, jog tam, kad galėtume vykdyti misionierišką evangelizaciją, t. y. skirtą ne bažnyčioje esantiems, reikia sukurti dinamišką ir gyvą tikrovę.

Nuostabu, kiek daug mūsų parapijiečių vargsta su evangelizacijos sąvoka. Ir kiek ji yra jiems sudėtinga kultūriškai ir emociškai. Šis atradimas padėjo mums nuspręsti, kad evangelizacija turi būti pristatyta paprastai, tiksliai ir nuosekliai. Ir ji turi būti energingai palaikoma kaip pirmasis parapijos prioritetas. Mums reikia mokytis evangelizacijos labai aiškiu būdu ir naudoti ją kaip dažną temą mūsų pamoksluose. O bent kartą metuose šią temą turime iš naujo pristatyti taip, tarsi apie ją kalbėtume pirmą kartą. Paminėjimas kartą per metus ar keletą kartų neveikia ir neveiks. Mes mėginame išlaikyti evangelizaciją mūsų veikimo priekyje ir centre kas sekmadienį, paminėdami ją visuotinėje maldoje ir kalbėdami apie ją per skelbimus. Mes planuojame ir griežtai vertiname visas mūsų savaitgalių pastangas per evangelizacijos perspektyvą, laikydami ją prioritetu. Ir kai ateina Kalėdos ar Velykos, mūsų pasiruošimai ir apeigos tampa didžiulėmis evangelizacinėmis akcijomis.

Mes apibūdiname evangelizaciją kaip parapijiečio kvietimą „Timui“ ateiti į bažnyčią savaitgalį arba į mūsų internetinę svetainę, kur transliuojame Mišias per internetą (apie tai vėliau). Stengiamės, kad tai būtų kaip galima paprasčiau ir aiškiau. Mūsų pagrindinė strategija vadinasi „investuok ir pakviesk“ – šią frazę pasiskolinome iš pastoriaus Andy Stanley.

Mes drąsiname žmones ieškoti ir sutikti pražuvusius žmones vaikų sporto programose, mokyklose ar darbe. Melstis už juos; praleisti su jais šiek tiek laiko; netgi pasižadėti pasninkauti dėl jų. Taip pat ieškoti kitų būdų dėl jų pasiaukoti. Gimimo parapijoje mes prašome savo mokinių užleisti vietas bažnyčioje pačiu patogiausiu metu, statyti savo mašinas kuo

toliau nuo bažnyčios, kad liktų vietos vėluojantiems, ir eiti į bažnyčią taip, kad „Timui“ nebūtų sudėtinga rasti, kur pastatyti mašiną arba kur atsisėsti bažnyčioje.

Mokiniai savo tikėjimą turi įnešti į kasdienybės santykius. Jie yra žmonės su charakteriu, mandagūs ir daugelis kitų jų savybių padeda jiems daryti įtaką potencialiems naujiems mokiniams. Kada norima kalbėtis, mokiniai pasakoja savo atsivertimo istoriją ir kaip tikėjimas veikia jų gyvenime. Ir tada, kada atsiranda galimybė, o ji visada atsiranda, mokiniai pakviečia potencialius mokinius į bažnyčią. Per naujų narių orientacinį susitikimą mes surinkome informaciją, kaip jie mus surado. Beveik visi naujai atėję į mūsų bažnyčią per paskutinius metus (700 žmonių per praėjusius paskutinius metus) atėjo pas mus iš nebažnytinės aplinkos, nes buvo asmeniškai pakviesti.

Matthew Kelly savo metodą organizuoja keturiais žingsniais: 1) palaikyti draugystę, 2) melstis už žmones, kuriuos stengiesi pasiekti, 3) pasidalinti savo gyvenimą perkeitusia istorija, 4) pakviesti savo draugą į bažnyčią. Iš tiesų tai toks pat metodas, kokį naudojo Jėzus. Kada Andriejus ir Jonas pirmą kartą Jį susitiko ir bandė suprasti, kas Jis toks ir ką Jis veikia, Jėzus nepradėjo nuo savo misijos aiškinimo ar savo žinios skelbimo. Jis jiems nepasakė visko, kas jų laukia, ar ko bus iš jų pareikalauta. Jis paprasčiausiai pasakė: „Ateikite ir pamatysite“ (Jn 1, 39).

KAS NEDARO MOKINIAIS

Kada Timas įžengia pro mūsų bažnyčios duris, turime nuostabią progą jį ir jo šeimą vesti mokinytės keliu. Bet prieš aprašydami tą kelią, norime būti sąžiningi ir paskubėti pripažinti, kas *nedarė* mokinius Gimimo parapijoje, kas ir buvo tai, ką mes iki tol daugiausia ir darėme ir ką mes pradžioje laikėme didžiausia vertybe.

1. Užtenka tik lankyti

Bažnyčios lankymas nėra mokinytės ženklas. Kad ir koks įspūdingas mūsų Mišių dalyvių skaičius, tai nereiškia, kad jie visi yra mokiniai. Išvalgus klebonas šmaikščiai pastebėjo: „Mano bažnyčioje miega aštuoni šimtai“.

2. Magijos ieškojimas

Gimimo parapija buvo sakramentų teikimo mašina: Mišios kiekvieną dieną, advento ir gavėnios laikotarpiu – du kartus per dieną, aštuonis kartus savaitgaliais, krikštai, išpažintys, santuokos, laidotuvės, pamaldumo praktikos, ligonių patepimas ir adoracija. Visa tai yra geras dalykas, taip kai kurie katalikai auga dvasiškai. Bet kitiems tai yra tai, ką jie daro *vietoj to*, kad augtų. Ir kartais tai gali pradėti atrodyti kaip magija, burtai. Daugelis klaidingai mąsto: „Jeigu aš sunkiai ir užtektinai ilgai to sieksiu, aš nusipelnysiu: sutuoktinį, darbą, sėkmingą operaciją, vaikus, kurie pagaliau klausys manęs, ir amžinąjį gyvenimą“.

Žinoma, sakramentai duoda mums malonę ir sugrąžina mus į teisingą santykį su Dievu ir dievišku gyvenimu mūsų sielose, maitina ir stiprina mus mokinytės

Gegužės 13 d. 18 val. vyks baigiamasis Šventojo Rašto studijų susitikimas ir diplomų įteikimas. Studijas atnaujinsime rugsėjo mėnesį. Nepamirškime kasdien maitintis Dievo žodžiu ir atostogaudami!

kelionėje. Bet jie nėra skirti ją pakeisti.

Kasdienės Mišios yra puikus neteisingo mąstymo pavyzdys. Kai kurie žmonės, kurie lanko Mišias kasdien, yra šventieji ir rimti mokiniai. Kiti, žinoma, linksta ta kryptimi, bet nebūtinai. Iš tiesų mūsų patirtyje kai kurie kasdieniai Mišių lankytojai buvo tokie atitrūkę nuo parapijos gyvenimo ir atrodė pakankamai savanaudiški savo požiūriu į parapijos gyvenimą. Netikėtu būdu šie žmonės buvo patys tikriausi vartotojai, kurie ėmė daugiausiai, o davė mažiausiai.

- Pavyzdžiui, tas vaikinukas, kuris ateina išpažinties kiekvieną savaitę (bet niekada savo parapijoje), kad išpažintų lygiai tas pačias nuodėmes, prie kurių jis grįš ateinančią savaitę.

- Arba ta ponija, kuri vogčiomis bažnyčios suole prideda įvairių lapelių, žadančių stebuklus ir nuostabius išgydymus, jeigu tikrai kalbėsi tas maldeles, kurias ji surašė, ir dar perduosi jas kitiems.

- Ir dar ta pora, kuri užkasa šv. Juozapo statulėlę (žemyn galva) savo kieme, norėdami parduoti namus už gerą kainą (tokį rinkinuką su plastmasine Juozapo statulėle ir instrukcijomis galima nusipirkti internete, ir nenustebčiau, jeigu neužilgo mūsų ezoterikai ir būrėjos taip pat pasiūlys tokią paslaugą, jeigu dar nesiūlo).

Nenuostabu, kad yra krikščionių, kurie mano, kad katalikybė yra burtai, kultas. Magija nedaro mokiniams.

3. Žinoti dalykus

Kun. Michael: *Kai mokiausi kolegijoje, turėjau išeiti kelis matematikos ir tikslųjų mokslų kursus, kad gaučiau diplomą. Kai galiausiai išpildžiau šiuos reikalavimus, daviau sau priesaiką, kad niekada negrįšiu prie šitų mokslų. Aš jų niekada nemėgau, bet mokykla privertė jų dar labiau nekęsti.*

Atradome, kad daug žmonių mūsų bendruomenėje jautėsi lygiai taip pat, kada kalba ėjo apie katalikų tikėjimą. Jie buvo mokytis katalikų mokyklose ne vienerius metus ir susipažino su daug medžiagos. Bet mes įsitikinome, kad daugeliui jų, išskyrus keliems, ši patirtis krikščionybę sutraukė į mokomąjį dalyką, kurį jie turėjo mokytis ir kurio jie nemėgo. Ir kai jie baigė mokyklą, baigėsi ir jų katalikiškumo mokymasis.

Gaila, bet panaši tiesa yra ir apie mūsų parapijos religinio ugdymo programas. Gimimo parapijoje kada vaikai suprasedavo, kad mokykla nėra vien malonumas

Gegužės 17 d. Vadaktėliuose TITULINIAI ŠV. JONO NEPOMUKO ATLAIDAI

14 val. šv. Mišias aukos ir
Sutvirtinimo sakramentą
pasirengusiems jaunuoliams teiks
vysk. Lionginas Virbalas SJ.

Po Mišių kviečiame dalyvauti
agapėje ir šventinėje programoje.

(tas dažniausiai nutinka trečioje klasėje), o tėvai gaudavo tai, ko jie siekė atvesdami vaiką į katalikišką mokyklą (t. y. „privesti“ vaiką prie Pirmosios Komunijos), pasipriešinimas augdavo ir lankančių mokyklą skaičius sumažėdavo. Paprastai ketvirtoje klasėje būdavo perpus mažiau mokinių nei antroje – labai dažna situacija daugelyje parapijinių pradinių mokyklų. Jeigu vaikas pasiekdavo Sutvirtinimą, kaip nors nepradėdamas mūsų nekęsti, angelai danguje džiūgavo. Bet po to jau tikrai ateidavo pabaiga. Kaip ir daugelyje kitų parapijų, Sutvirtinimas tapdavo išleistuvėmis, nes dažniausiai tai būdavo paskutinis kartas, kada mes matydavome jaunuolius bažnyčioje.

Tarp kitko, mūsų bendruomenėje mes atradome, kad baigusieji mūsų katalikišką mokyklą ir religinio ugdymo programas, dažniausiai pasižymėdavo pabrėžtinai paviršutinišku katalikiškumo supratimu ir giliu Šventojo Rašto nežinojimu. Neminint dar to, kad daugelis jų nepažįsta Viešpaties asmeniškai. Mokiniai yra studentai ir jie yra visą gyvenimą besimokantys, siekiantys gelmės, o ne tik žinių.

Žinojimas yra svarbu. Paulius moko mus būti perkeis-tiems atnaujinant savo protus, kad tiesa mus pakeistų, mus performuotų, mus perkeltų į naują vietą (Rom 12, 2). Mūsų protams reikia tinkamo maisto, kad jie galėtų

Birželio 14 d. Krekenavos mažojoje bazilikoje ŠV. ANTANO PADUVIEČIO ATLAIDAI

PROGRAMA:

- 12 val. šv. Mišios ir katechezė (savo mintimis dalinsis pranciškonas kun. br. Paulius Vaineikis OFM)
- atrakcijos ir žaidimai vaikams bei jaunimui
- loterija „Visi laimingi bilietai“
- suneštinės vaisės ir gardumynai
- smagi muzika

pasikeiti. Tačiau vien tik žinojimas negali būti mūsų tikslas. Kaip šv. Paulius dar moko, – Dievo pažinimas be meilės yra niekas (plg. 1 Kor 13, 2).

Biblijos supratimas, kas yra žinojimas, siekia daug giliau negu tik racionalus supratimas. Į tai įeina ir intymumas. Žinoti, Biblijos supratimu, reiškia iš tiesų kažką patirti ir savo širdimi, ir protu. Visais asmeniškumo aspektais, žinojimas veda į meilę, o meilė savo ruožtu skatina mus trokšti dar daugiau pažinti ir žinoti. Transformacija ir gyvenimo pakeitimas privalo būti mūsų mokinstės tikslas, o paprasčiausias žinių dalinimasis nedaro mūsų mokiniais.

4. Paklusti taisyklėms / pildyti įsipareigojimus

Manija religinėms taisyklėms ir liturginėms nuostatomis arba sergėjimas, kad ir klebonas būtų toks pat apsėstas šia manija, nedaro mokiniais, tik fariziejais.

Iš tiesų, išskirtinis ir įkyrus rūpestis taisyklių ir įsipareigojimų išpildymu kultivuoja gilų vartotojiškumą. Į taisykles orientuoti bažnyčios lankytojai sukuria įspūdį, kad jie padarė viską, kas jiems priklauso, ir dabar tu esi jiems skolingas. Kada parapijiečiai jums sako: „Aš buvau geras katalikas visą savo gyvenimą“, tai dažniausiai yra įžanga į tai, ko jie pareikalaus iš tavęs kaip užmokesčio už tai, kad jie laikėsi taisyklių.

5. Tūnojimas bažnyčioje

Netampama Jėzaus mokiniu tiesiog dalyvaujant ar organizuojant kuo daugiau bažnytinių programų ir renginių. Gimimo parapijoje buvo užtektinai bažnytinių žmonių, kurie visą savo laiką praleisdavo bažnyčioje ir kurių charakteriai nė iš tolo nepanašėjo į Kristaus charakterį. Neatsitiktinai ir jų asmeniniai, ir šeimyniniai gyvenimai labai dažnai buvo giliai sutrikę.

Panašiai kaip ir buvimas Kolumbo riteriu ar Gyvojo rožinio nariu yra gražu, bet nebūtinai tai reiškia mokinstę. Iš tiesų kartais priklausymas bažnytinėms organizacijoms tampa tikro ir aktyvaus priklausymo bažnyčiai pakaitalu – dingstimi neiti į Mišias sekmadieniais, pasiteisinimu neįsitraukti į parapijos gyvenimą ar netgi nepriklausyti jokiai konkrečiai parapijai.

6. Sau tarnaujančios tarnystės

Geriausias ne mokinių darymo veiklos pavyzdys mūsų patirtyje buvo pinigų rinkėjai ir skaičiuotojai. Kiekvieną sekmadienį daugmaž tie patys vyrai susirinkdavo kavos, sausainių, paliežuvauti, pasiskųsti mumis ir pasižiūrėti, kiek kas davė ar nedavė. Tai nebuvo mokinstė, tai buvo vyrų klubas.

7. Keisti pinigus į įtaką

Dažniausiai galvojame apie rėmėjus kaip pagalbininkus. Bet mes matėme ir žmonių, kurie naudojo pinigus, kad priverstų mus daryti tai, ką jie nori, kad mes darytume, arba kad nustotume daryti tai, ką jie nori, kad mes nustotume daryti. Kyšių davimas nėra mokinstė. Ir tai taip pat nėra parama.

8. Išškankinto veido sindromas

Mokinstė nėra vien tik bažnytinių reikalų atlikimas, kad ir kaip ištikimai jie būtų atliekami. Kai mes pirmą kartą

atvykome į parapiją, radome leisgyvius personalo darbuotojus, kaip kad bažnyčios maršalka, kuris sveikindavo ateinančius žmones kažką sumurmėdamas tuo pačiu besiskundžiančiu tonu. Kiti personalo darbuotojai dalinosi tokiu pat vizijos nebuvimu, krypties neturėjimu ir paprasčiausiu savo darbo užduočių išpildymu diena iš dienos.

9. Gražių bažnyčių statymas

Viename iš laikraščių perskaičiau vieno klebono planą išardyti bažnyčios pastatą vienoje šalies dalyje ir perkelti jį surenkant kitoje šalies dalyje, už visa tai sumokant 12 mln. dolerių. Pastatas tikrai gražus, tačiau šiuo metu nenaudojamas. Galima nuspėti, kad kunigo planuose šis pastatas turėtų tarnauti darant mokinius. Tai melas, netarnaus. Jis nedarė to ten, kur buvo (štai kodėl jis yra tuščias ir parduodamas), nedarys to ir naujoje vietoje. Šis klebonas dirba greitai augančioje šalies dalyje, ir jam nebus sunku pastatą greitai pripildyti iš pradžių, bet šis gražus pastatas nedarys mokinių.

Daugelis klebonų nori pastatyti ar renovuoti bažnyčias, tai lengviausias projektas surinkti pinigams ir labiausiai keliantis pasitenkinimą jį atlikus. Bet gražios bažnyčios nedaro Jėzaus mokinių. Jeigu darytų, mokinių būtų pilna Europa.

Pastorius ir kankinys Dietrich Bonhoeffer klasiškai ir neužmirštamai aprašė skirtumą tarp gražių bažnyčių lankytojų ir tikrų mokinių.

Pigi malonė yra mirtinas Bažnyčios priešas...

Pigi malonė reiškia malonę, parduodamą turguje...

Sakramentai, nuodėmių atleidimas, religijos teikiama paguoda yra atseikėjama už nustatytą kainą. Malonė yra pateikiama kaip neišsenkantis Bažnyčios lobynas, iš kurio ji dalija palaiminimus dosniomis rankomis neklausinėdama ir nenustatinėdama ribų. Malonė be vertės; malonė be kainos!..

Pigi malonė yra malonė, kurią suteikiame sau.

Pigi malonė yra atleidimo skelbimas, nereikalaujant atgailos, krikštas be bažnyčios drausmės, Komunija be išpažinties... Pigi malonė yra malonė be mokinstės, malonė be kryžiaus, malonė be Jėzaus Kristaus, gyvo ir išikūnijusio...

Brangi malonė yra Evangelija, kurios reikia nuolat siekti, dovana, kurios reikia prašyti, durys, į kurias žmogus privalo belstis. Tokia malonė yra brangi todėl, kad ji kviečia sekti, ir ji yra malonė todėl, kad ji kviečia sekti Jėzų Kristų. Ji yra brangi todėl, kad ji kainuoja visą žmogaus gyvenimą, ir ji yra malonė todėl, kad tik ji viena žmogui duoda tikrą gyvenimą. Ji yra brangi, nes ji pasmerkia nuodėmę, ir ji yra malonė, nes išteisina nusidėjėlių. Svarbiausia, ji yra brangi todėl, kad ji kainavo Dievui Jo Sūnaus gyvybę.

O KAS TOLIAU?

Ir vis dėlto, kaip ieškoti pražuvusių žmonių ir pakviesti juos į mokinstės kelią? Kur pradėti auginti mokinius? Apie tai yra likusi knygos dalis. Ir tai prasideda ten, kur jūs ir tikitės.

SVARBU ŽINOTI, KAS MES ESAME

Daiva Adamkevičienė, Pastoracinės tarybos sekretorė

„Draugiškumas – giliai žmogiška tikrovė, kiekvieno asmens lobis ir bendruomenės pagrindas: bendruomenėje bendros vilties, misijos vedami žmonės siekia įprasminti savo gyvenimą. Daugystė – tai pagalba vienas kitam, parama kuriam nors iš draugų atsidūrus sunkumuose, tai bendras darbas ir bendros pastangos ėjimo drauge ko nors naujo link.“ (Iš Jean Vanier knygos „Į Jėzaus slėpinį – skaitant Evangeliją pagal Joną“)

Ši ištrauka mums labai tinka, juk troškimas gyventi darnoje su savimi, savo artimu veda prie artumo su Kūrėju. Parapijos tikintieji draugiškumą, bendrystę, artumą vienas kitam siekia ugdyti kryptingai ir nuosekliai. Šiuo tikslu prieš beveik du mėnesius pastoracinė taryba kvietė visus įsitraukti į mokymus, kurie padėtų sukurti parapijos misiją. Šiandien mums labai džiugu, nes parapija jau turi savo misiją. Ji skamba taip:

Krekenavos Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų parapija yra Stebuklingosios Dievo Motinos – Malonių Versmės, šv. Antano Paduviečio užtarimo lydima; per Krikštą Šventosios Dvasios pripildyta; Dievo žodžiu, Eucharistija, sakramentais ir malda maitinama; tai prisikėlusio Jėzaus Kristaus mokinių bendruomenė, liudijanti Dievo gailingumą artimo meilės tarnyste, atvira piligrimystei, skelbianti Jo Evangeliją ir kviečianti gyventi Dievo karalystės viltimi.

Parapijos misiją kūrėme nuoširdžiai, atsakingai, neskubėdami. Kiekvieną mūsų susitikimą lydėjo malda, vidinė ramybė. Norėjosi, kad tai, dėl ko tariamės, būtų ir suprantama, ir reikšminga – juk kiekvienas turime ypatingą mokinio misiją, kurią mums skyrė Kūrėjas ir Atpirkejas. Labai svarbu tai išsiaiškinti, suvokti ir gyvenimą

paskirti jos įgyvendinimui. Bažnyčia – tai mes, o parapija – tai aplinka, kurioje mes gyvename. Norėdami, kad joje klestėtų gėris, pilnatvė, turime sujungti savo gyvenimo ir parapijos bendruomenės misijas ir jas kartu įgyvendinti.

Dėkojame Aušrai Maskaliovienei už dvasingus mokymus ir nuolankumo, meilės pripildytą bendrystę.

DRAUGE DARBUOTIS VIEŠPATIES VYNUOGYNE

Klierikas Aidas Domeikis

Gimiau 1980 m. balandžio 7 d. Kaune, keturių vaikų šeimoje.

1998m. baigęs Kauno aukštesniąją technikos mokyklą, vėliau studija-

vau Kauno aukštesniojoje medicinos mokykloje, socialinio darbuotojo specialybėje. Darbuotis teko senelių slaugos ligoninėse, vaikų teisių apsaugos tarnyboje, bet kadangi vis dažniau pagalvodavau apie kunigišką tarnystę, pradėjau labiau gilintis į dvasinio pasaulio dalykus, kasdien dalyvauti šv. Mišiose ir daug laiko praleisti meldžiantis Dievo ir Mergelės Marijos artumoje. Įkūriau maldos grupelę, kurioje kiekvieną savaitę meldavomės už gyvuosius, mirštančiuosius, skaistytklos sielas, skaitydavome Šventąjį Raštą. Taip pat teko pasitarnauti įvairiems Lietuvos kunigams egzorcistams dalyvaujant išlaisvinimo tarnystėje. Galiausiai bendraujant su savo dvasios tėvu, supratau, kad Dievas kviečia

mane pasirinkti kunigystės kelią.

2009 m. įstojau į Telšių Vyskupo Vincento Borisevičiaus kunigų seminariją. Studijuodamas gilinau tikėjimo ir maldos gyvenimą, atlikinėčiau įvairias liturgines praktikas, darbavausi vaikų dienos centre, teko ir zakristijonauti.

Pabaigęs seminariją, nuo 2014 m. rugsėjo, vyskupo Liongino Virbalo paskyrimu, atvykau darbuotis į Utenos Kristaus Žengimo į dangų parapiją, o nuo 2015 m. balandžio 14 d. buvau paskirtas į Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapiją.

Tikiu, kad visi drauge, vieni kitus užtardami maldoje seksime mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi Jo maloningosios Motinos globoje.

„KAIPGI JIE ĮTIKĖS TĄ, APIE KURĮ NEGIRDĖJO?!“ (Rom 10, 14)

Svajonė Lapiniauskienė, parapijos religinio ugdymo vadovė

Kažkas kitokio šiuo metu vykta mūsų Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje. Mažuma tiesiog džiaugiasi jų vaikiškomis šypsenomis, nedideliu šurmuliu pirmosiose suolų eilėse, ne visai tiksliai atliktu, bet tokiu svarbiu tarnystės Jėzui darbeliu. Kai kam tai sukelia nerimą: kada vėl galėsime melstis tyloje bei ramybėje? Kai kas tiesiog apsimeta, kad to nepastebi. Tačiau sunkiausia tiems, kuriuos tai „liečia tiesiogiai“: kada visa tai baigsis ir mūsų brangiausiai galės sekmadieniais vėl laisvai leisti valandų valandas prie televizoriaus ekrano, spaudydami kompiuterio klaviatūros klavišus ar paprasčiausiai bendraudami su savo gatvės draugais. Norėtusi atsakyti: mieliaji, tai nesibaigs niekada, arba bent jau turėtų nesibaigti, nes prasidėjusi jūsų mažųjų tikėjimo kelionė yra svarbiausioji viso jų gyvenimo ir išgyvenimo Prisikėlusio Kristaus šviesoje kelionė.

Iš tiesų tai vyksta jau du tūkstančius metų. Bažnyčia, pakludama mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus nurodymui „Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai“ (Mk 16, 15), stengiasi perduoti Gerosios Naujienos žinią visiems žmonėms. Bet tai nėra vien Jėzaus apaštalų ar jų įpėdinių misija. Visi tikintieji Kristumi yra kviečiami perduoti šį tikėjimą iš kartos į kartą, skelbiant jį, gyvenant juo ir švenčiant jį liturgijoje bei maldoje (KBK 3). Didžioji Katalikų Bažnyčios strategija III tūkstantmetyje – naujoji evangeliškoji katalikybė (G. Weigel, „Evangeliškoji katalikybė“). Kuo ši evangeliškoji katalikybė, prasidėjusi giliomis Bažnyčios reformomis XIX amžiaus pabaigoje, įtvirtinta Vatikano II suvažiavimo dekretais, skiriasi nuo tradicinio katalikybės modelio? Tradicinė katalikybė buvo kontrreformacinė, siekianti išlaikyti tikėjimą paprastu katechetiniu mokymu, pamaldumu, pagrįsta įvairiomis griežtomis bei nekintančiomis taisyklėmis. Tokia ji buvo reikalinga ir XVI amžiuje, ir komunistinio Bažnyčios persekiojimo laikotarpiu. Evangeliškoji katalikybė daugeliu atveju yra reiklesnė, reikalaujanti gyvo tikėjimo ir Dievo žodžio skelbimo, tikro atsivertimo ir asmeninio susitikimo su Kristumi, sakramentinio gyvenimo. Ir tai nėra paprastas, patogus, visiems patinkantis buvimas krikščionimi, tam tikra mūsų lietuvių gyvenimo kultūra.

Daugybė klausimų kyla, stebint šiuos ir kitus pokyčius šiandienos Bažnyčioje. Pabandysime bent į dalį jų, pateikiamų tėvelių ar močiūčių, liečiančių mūsų jaunųjų parapijiečių pasirengimą sakramentams, atsakyti, remdamiesi Lietuvos Vyskupų Konferencijos 2014 metais parengtomis Vaikų ir jaunuolių ruošimo Atgailos, Eucharistijos ir Sutvirtinimo sakramentams gairėmis, Katalikų Bažnyčios katekizmu ir Bendruoju katechezės vadovu.

Kodėl vaikams reikia taip ilgai ruoštis Atgailos ir Eucharistijos sakramentų priėmimui? Kodėl neužtenka keleto susitikimų, poterių išmokimo, pagrindinių katekizmo tiesų iškalimo?

Norint tapti krikščionimi jau nuo apaštalų laikų reikėjo pereiti tam tikrus tarpinius. Sakramentai yra Kristaus įsteigti ir Bažnyčiai patikėti veiksmingi malonės ženklai, kuriais mums teikiamas dieviškasis gyvenimas. Sakramentai duoda vaisių tik tiems tikintiesiems, kurie juos priima tinkami pasiruošę, nes priimant sakramentą

MOTINOS KELIAS

*Aušra. Ją vos tik galima nujausti.
Sunku dar įžiūrėti juostą kelio.
Mus glaudžia patalai šilti,
O motina dienos darbams jau keliasi.*

*Kada pirmieji saulės spinduliai
Rasos deimantukus skaičiavo,
Namuose jau kvėpėjo duona kepama,
Garavo pusryčiai ant stalo.*

*Kas suskaičiuos kiek kartų ji nakčia
Mus supo, glostė, kai skaudėjo,
Kiek kartų guodė mus
Kai sapnas neramus slapčia atėjo.*

*O vakarienių, priešpiečių, pietų
Kiek pagaminti teko kartų?
Užsiūt, išskalbt, suadyt,
Šiltus paruošti drabužius, kad
nereikėtų šalti.*

*Nuo saulės kutulio akis pramerkę,
Pirmi ją sveikino žiedai gėlių,
Besibaigiant dienos darbų verpetams
Namo dažnai skubėjo nušviestu
mėnesienos takeliu.*

*Ir taip iš metų į metus
Tarsi darbšti bitelė avily
Ji bėgo, plūso, sukos
Tačiau net ir vėliausiam vakare,
kuždėjo maldą jos pavargę lūpos.*

*Maldoj, dažnai su ašara karšta,
Užgesdavo sunki praėjusių darbų diena.
Mintyse jau rikiavosi kita,
Eilinė motinos darbų diena.*

*Iki jau niekada neišaušusios aušros
Jos rūpestis ir meilė mus lydėjo,
Su malda lūpose ir amžinu tikėjimu širdy
Pas Dievą Visagalį ji išėjo.*

*Paliko tuštuma ir ilgesys,
Supiltas mažas smėlio kauburėlis,
Baluoja mėnesienoj vakarais
Ant kapo nuo rasos sudrėkę gėlės.*

*Prisiminimuos stovi ji mums prieš akis
Iš nuotraukos senos graži, tokia jaunutė.
Atrodo čia tik sapnai, kad jos nebėra...
Deja! Ji niekada nebesugrįš į mūsų būtį!*

*Liko malda. Tas šiltas, mažas spindulys
Sujungęs mūsų ir iškeliavusiųjų šalį.
Kaip norėsi tikėt, suprasti ir prisijaukint
Tą paskutinį išėjimo kelią.*

*Nutilo rožinio karoliai jai metus skaičiavę
Sugrubusiais nuo darbo pirštais.
Nemiršta MOTINOS! Tenai išėję
jos kitaip gyvena.
Nemiršta MOTINOS! Vaikų širdyse
jos niekada nemiršta!*

Genovaitė Orakauskienė

yra išpareigojama juo gyventi ir jį praktikuoti. O tam reikia ilgesnio laiko nei keletas susitikimų. Paprastas poterių ir pagrindinių katekizmo tiesų išmokimas nėra pakankamas ugdant suvokimą, kuo mes tikime, ir įgūdžius, reikalingus kasdieniniame krikščionio gyvenime. Norint išvengti mechaninio mokymosi atmintinai pavojaus įsiminimas turi būti derinamas su apmąstymais, dialogais, tylos momentais, žodiniais pasakojimais, rašymo užduotimis. Įsiminimo objektais pirmiausiai turėtų būti svarbiausios tikėjimo formulės. Tačiau jos pateiktinos tik prieš tai jas tinkamai paaiškinus ir padėjus įsisąmoninti. Todėl visiems besiruošiantiems Atgailos ir Eucharistijos sakramentų priėmimui reikalinga tam tikrą laiką besitęsianti katechezė.

Kas tai yra „katechezė“, koks jos tikslas ir užduotys?

Katechezė – tai visą krikščionio gyvenimą trunkantis sąmoningo tikėjimo ugdymas. Katechezė – daugiau nei paruošimas sakramentams. Ji vykdoma įvairaus amžiaus vaikams ir suaugusiems, skirtingais liturginiais laikotarpiais. Esminis vaikų, besiruošiančių Atgailos ir Eucharistijos sakramentų priėmimui, katechezės tikslas – ne tik supažindinti, bet ir atvesti juos į bendrystę su Jėzumi Kristumi. Katechezės metu vaikai turi suvokti, koks yra Dievo Apreiškimas žmogui, žmogaus tikėjimo išpažinimas, taip pat turi perimti tikėjimo Triasmeniu Dievu – Tėvu, Sūnumi ir Šventąja Dvasia – slėpinį.

Katechezės tikslas yra pasiekiamas per įvairias tarpusavyje susijusias užduotis, nes katechezė – tai visapusiškas krikščioniškasis ugdymas: didžiųjų tikėjimo tiesų mokymasis ir gilinimasis į tikėjimo pažinimą; dalyvavimas liturgijoje, mokymasis bendrystės joje, simbolių kalbos ir kūno laikysenos, tarnysčių ugdymas; krikščioniškos mąstysenos ir gyvenenos ugdymas; mokymasis melstis, dėkoti Dievui, Jį garbinti, vaikiškai Juo pasitikėti prašymo maldoje.

Kodėl vaikai, besiruošiantys Atgailos ir Eucharistijos sakramentų priėmimui, turi ne tik lankyti savo grupelės užsiėmimus, bet ir sekmadieniais dalyvauti šv. Mišiose, Vėlinių, Verbų sekmadienio ar Viešpaties Prisikėlimo ryto procesijose, Didžiosios savaitės pamaldose, įvairiose parapijoje organizuojamose veiklose, talkose, išvykose?

Vaikų paruošimas Atgailos ir Eucharistijos sakramentų priėmimui – tik dalis nuolat besitęsiančio krikščioniško ug-

dymo, apimančio vaikystės, paauglystės ir brandaus gyvenimo laikotarpius. Išplėstinė katechezė yra vykdoma ne vien per užsiėmimus, bet ir aktyviai dalyvaujant liturgijoje. Viešpats Dievas mums paliko įsakymą: „Švęsk sekmadienį“. O tai pirmiausiai reiškia Viešpaties dienos, Kristaus Prisikėlimo aštuntosios dienos, šventimas, dalyvaujant savo parapijos bendruomenės bendrai švenčiamoje sekmadienio Eucharistijoje. Didžiosios savaitės dienų apeigos mus tarsi nukelia į prieš du tūkstančius metų vykusius įvykius: Kristaus Paskutinės vakarienės Mišias, Jo kančios, mirties ir Prisikėlimo metą. Dalyvavimas Didžiosios savaitės liturgijoje leidžia geriau suprasti Dievo išganymo veikimą, Eucharistijos šventimo reikšmę. Išplėstinė katechezė yra vykdoma ir neformaliuose parapijos bendruomenės susitikimuose, atliekant įvairias tarnystes, artimo meilės darbus bendruomenės nariams. Krikščioniškasis gyvenimas bendruomenėje neatsiranda savaime, jo būtina rūpestingai mokyti.

Kodėl vaikai negali pasiruošti Atgailos ir Eucharistijos sakramentams tikybės pamokų mokykloje metu?

Šeima, parapija ir mokykla yra trys esminės katechezės vietos, kurios, būdamos skirtingos, yra būtinos nuoseklioje katechezėje, kad vaikas augtų krikščioniškos bendruomenės aplinkoje, kuri padėtų bręsti jo tikėjimui, siekti sakramentinės bendrystės su Jėzumi Kristumi, ypač Eucharistijoje, padėtų tapti tikėjimo liudytoju savo aplinkoje ir duoti artimo meilės vaisius. Tikybės dalyko dėstymas mokykloje ir parapijinė katechezė turi papildyti viena kitą, nors šių abiejų religinio ugdymo formų tikslai, uždaviniai, turinys ir sąlygos skiriasi. Tikybės mokymąsi mokykloje pasirenka ne vien tikintys vaikai. Pamokų metu įgyjamos žinios apie pagrindines pasaulio religijas, aptariamą svarbiausios krikščionybės tiesos, krikščioniško tikėjimo požiūriu nagrinėjami įvairūs doriniai, socialiniai, egzistencialiniai, kultūriniai klausimai, mokomasi bendradarbiauti ir spręsti konfliktus. Parapijinė katechezė remiasi mokykloje įgytomis žiniomis. Tačiau vaikas, atėjęs į parapiją ruošti sakramentams, neturėtų pasijausti kaip dar vienoje pamokoje. Jis turėtų pajusti gyvo tikėjimo liudijimą ir pats turėtų būti palydimas į susitikimą su Dievu.

Į kitus Jums rūpimus klausimus vaikų ir jaunuolių katechezės temomis stengsimės atsakyti kituose laikraščio numeriuose. Klauskite!

PARAMOS AKCIJA

Gerbiami krekenaviečiai ir visi, kurie esate susiję su Krekenava!

Visais laikais, ne išimtis ir šie, žmogui reikia kito žmogaus, reikia bendruomenės, kurioje jis jaustųsi saugus, galėtų būti savimi, realizuotų idėjas ir sulauktų pritarimo. Krekenavos parapijos tikintieji ir piligrimai gali burtis atnaujintuose parapijos namuose – čia visiems užtenka ir dėmesio, ir vietos.

Kad lengviau būtų išgyventi artimųjų netektį, parapijos namuose įrengta šarvojimo salė „Viltis“.

Nors rekonstrukcijos darbams buvo gauta parama iš Europos fondų, tačiau pastato parengimas eksploatacijai – pačios parapijos reikalas. Todėl susidarė 25000 € skola, kurią reikia kuo skubiau padengti.

Kreipiamės į visus parapijos gyventojus – būtina visuotinė parama!

Kreipiamės ir į tuos, kurie yra kilę ar kitaip susiję su parapija – Jūsų pagalbos irgi tikimės, atsiliepkite – kiekvieno auka, kad ir pati mažiausia, yra laukiama.

Paaukoti galite atėję į baziliką ar į klebonijos raštinę. Jei tokios galimybės neturite ar nedirstate, nenustebkite, kad pasibelsime į Jūsų duris prašydami prisidėti auka prie to, kas sukurta mums visiems.

Nelikime abejingi sau ir savo artimiesiems!

Parapijos ekonominė ir pastoracinė tarybos

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis 10, 12 val.

Antradieniais–ketvirtadieniais 8 val.

Penktadieniais 12 ir 17 val. (jaunimo šv. Mišios)

Upytės Šv. Karolio Boromejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Gegužės 3 d. ir 17 d. 14 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje

Pirmaisiais mėn. trečiadieniais 15 val.

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje
pirmąjį mėn. sekmadienį 9–12 val.
atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Ateikite, pažarbinime Viešpatį!

Informacija piligrimams.

Dėl apsilankymų bazilikoje prašome susitarti iš anksto paskambinus į klebonijos raštinę.

Sudėtinė intencija šv. Mišios už mirusiuosius aukojamos pirmąjį mėn. ketvirtadienį 8 val. (aukų dėžutė dešinėje pusėje prie Jėzaus Širdies statulos).

Marijos legiono narių susirinkimai vyksta šeštadieniais po 12 val. šv. Mišių. Kviečiame dalyvauti.

2015 M. BALANDĮ SUSITUOKUSIEJI

Krekenavos parapijoje

Ieva Varzaitė ir Edvinas Dapkus

2015 M. BALANDĮ IŠKELIAVUSIEJI Į AMŽINYBĘ

Krekenavos parapijoje

Danielius Mataitis, 84 m.

Ona Keturakienė, 69 m.

Apolonija Raziūnienė, 88 m.

Stasys Petrėnas, 85 m.

Upytės parapijoje

Regina Garbaliuskienė, 91 m.

Juzė Čepaitienė, 91 m.

Prisiminkime
Juos maldose.

Vadaktėlių parapijoje

Bronislava Rumčikaitė, 79 m.

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. Gediminas Jankūnas

Klierikas Aidas Domeikis

Klebonijos raštinė

Bažnyčios g. 18, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.

tel.: +370 620 20989, (45) 59 32 58

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Raštinės darbo valandos

I ir VII nedirba

II–VI 9–15 val.

Parapijos referentė ir vargonininkė

Rita Juozėnaitė, tel. +370 656 39249

Krekenavos parapijos zakristijonas

Algirdas Poguzinskas, tel. +370 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. +370 615 53708

Krekenavos Caritas vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Poguzinskienė, tel. +370 611 88035

Krekenavos parapijos jaunimo koordinatorius,

Vadaktėlių parapijos zakristijonas

Kęstutis Lapiniauskas, tel. +370 622 10859

Krekenavos M. Antanaičio gimnazijos Aušrinės

draugovės „Skautų“ vadovė

mokytoja Ilona Dauderienė, tel. +370 616 05313

Marijos Legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. +370 616 05378

Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. +370 605 81765

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

s. Inga Margevičiūtė, tel. +370 683 95325

Upytės parapijos vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės parapijos zakristijonas

Juozas Jakubonis, tel. (8 45) 555 537

Upytės Caritas vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. +370 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje: Kęstutis Lapiniauskas

Nešti pas ligonius: Ramutė Valikonienė, Angelė Pranaitytė

Upytės bažnyčioje: Tadas Grybas

2015 M. BALANDĮ PAKRIKŠTYTIEJI

Vadaktėlių parapijoje

Austėja Marija Kazlauskaitė

2015 metų balandžio mėnesio Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Velyknakčio rinkliava (04-04)	588,-	-	-
Velykų ryto rinkliava (04-05)	960,-	530,-	100,-
Sekmadienio rinkliava (04-12)	233,-	117,-	-
Atlaidų rinkliava (04-15)	215,-	-	-
Sekmadienio rinkliava (04-19)	127,-	86,-	-
Sekmadienio rinkliava seminarijai (04-26)	186,-	100,-	-

Laikraštėlį leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas. Dėkojame už Jūsų paramą! Kitą numerį numatoma išleisti iki birželio 5 d. Lauksime Jūsų straipsnių el. paštu bazilikoslaikrasciui@gmail.com iki birželio 1 d.